

พัฒนาคณิตให้เป็นคนเก่งในสังคม เพื่อดูแลชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและยั่งยืน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีจุดมุ่งหมายในการสร้างเด็กไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และด้านคุณธรรม จริยธรรม (MQ) เพื่อให้เด็กไทยอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีคุณภาพและรู้เท่าทัน

และเมื่อก้าวถึงการพัฒนาคณิตให้เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม ก็น่าจะได้ที่ที่จะขอหยิบยกพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า “นอกจากการศึกษาระบบโรงเรียนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้เด็กพร้อมกันไปด้วย ประเทศไทยเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้เป็นความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประดับประดาคุณงามความดี ให้เป็นไปในทางที่ถูกอันจะผล เป็นประโยชน์อันพึงประสงค์”

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยอย่างเช่นปัจจุบันเราจะพัฒนาเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้เป็นคนเก่ง ฉลาด หรือก้าวทันเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนั้นยังไม่เพียงพอ เพราะสิ่งที่สังคมต้องการมากที่สุดขณะนี้ คือ จะต้องสร้าง “คนดี” มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย เพื่อช่วยกันเป็นแรงผลักดันขับเคลื่อนให้ประเทศไทยก้าวทันกระแสความเปลี่ยนแปลงซึ่งในสังคมไทยจะเห็นว่าเด็กส่วนหนึ่งมาจากครอบครัวที่มีต้นทุนชีวิตสูงและสิ่งแวดล้อมที่อบอุ่น จนสามารถพัฒนาเพิ่มพูนเป็นทุนที่เข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่เด็กบางส่วนมาจากครอบครัวที่มีต้นทุนชีวิตต่ำและเติบโตมาท่ามกลาง

ความยากจนขาดแคลน ด้อยโอกาส ในบริบทสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีก็จะเป็นตัวจุดต้นทุนชีวิตให้บั่นทอนลดลงไปเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การขาดแบบอย่างที่ดี” จนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทยอย่างมาก ส่งผลให้สังคมไทยคาดหวังให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนหรือ

สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ช่วยกันจัดเวลาปลูกฝัง พัฒนาและสร้างสรรค์เยาวชนซึ่งเป็นคนดีของชาติให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เพราะหากสังคมไทยมีคนเก่งและเป็นคนดี หรือมีความรู้ควบคู่คุณธรรมก็จะช่วยทำให้สังคมไทยก้าวอยู่ยิ่งขึ้น ในระบบการศึกษาไทยนั้นได้นำ

แนวคิดมาจากประเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นระบบการศึกษาที่มุ่งสร้างคนเก่งเป็นหลัก โดยมุ่งเน้นการศึกษาที่ใช้สมองมากเกินไป เช่นที่ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา ผู้อำนวยการโรงเรียนสัจฺยาไส เคยกล่าวไว้ว่า “การศึกษาที่ประเทศไทยจัดระบบการศึกษาตามประเทศ

อุดมศึกษาใกล้บ้าน เป็นระบบโควตาพิเศษ โดยไม่ต้องมีการสอบแข่งขัน

“โครงการเด็กดีมีที่เรียน” เริ่มต้นมาจาก “นครปฐมโมเดล” ที่มุ่งสร้างโอกาสให้เยาวชนได้กลับไปดูแลชุมชน และท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเข้มแข็งยั่งยืน ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ดำเนินโครงการรับนิสิตโควตาพิเศษสำหรับผู้มีคุณธรรมและบริการสังคม หรือเด็กดี เรียนได้เข้ามหาวิทยาลัยไม่ต้องสอบ ขณะนี้มีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการเด็กดีมีที่เรียน รวม 11 แห่ง คือ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

นับได้ว่าเด็กที่เรียนเก่งเพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถใช้ชีวิตยืนหยัดอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขที่วันจันทร์ หากสามารถพัฒนาเด็กให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม นั้นย่อมส่งผลให้เขาสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นคนดี เป็นที่ยอมรับของสังคม และจะมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศชาติให้ยั่งยืนสืบไป.

พัญญา วงศ์เลขา

ต่าง ๆ นั้น แล้วคิดว่าการสร้างคนเก่งขึ้นมาเป็นเรื่องสำคัญ ขณะที่โรงเรียนก็สอนคนให้เก่งที่สุด เพื่อสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนมหาวิทยาลัยก็คัดเลือกเฉพาะคนเก่งที่สุดมีคะแนนสูงสุดเข้ามาในระบบ ซึ่งระบบการแข่งขันเอาชนะกัน สร้างคนเก่งขึ้นมา กลับกลายเป็นปัญหาหลายอย่างตามมา ขณะที่ผู้บริหารสูงสุดในระบบการศึกษาที่เปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาอยู่ได้ไม่นาน แต่ละคนมีนโยบายแตกต่างกัน จนสร้างความสับสนในระบบการศึกษา” ซึ่งเป็นหนึ่งแนวคิดที่น่าสนใจ และหยิบยกมาพิจารณาทบทวนเพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทและความคาดหวังของสังคมในยุคปัจจุบัน ดังนั้น คงจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนการจัดการ

ศึกษาที่หันมาเน้น “ความดี” พัฒนาเด็กให้เป็นคนดี พร้อม ๆ กับการพัฒนาให้เป็นคนเก่ง หรือการพัฒนาคนดีเพื่อให้เป็นคนเก่งในสังคม ซึ่งโครงการหนึ่งที่ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งและเป็นโครงการที่น่าสนใจควรขยายผลให้กว้างขวางทั่วถึงและเพิ่มปริมาณให้มากยิ่งขึ้น นั่นคือ “โครงการเด็กดีมีที่เรียน” หรือโครงการส่งเสริมนักเรียนผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเกิดจากความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กับมหาวิทยาลัยในพื้นที่ที่มีเจตนารมณ์เดียวกันในการส่งเสริมนักเรียนที่ทำความดี มีคุณธรรม จริยธรรม และช่วยเหลือสังคมเป็นที่ยอมรับได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในสถาบัน